

Legea Cu privire la contractele de garanție financiară

Capitolul I. DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectul de reglementare

Prezenta lege reglementează regimul juridic aplicabil contractelor de garanție financiară și garanțiilor financiare, punerea la dispoziție și executarea garanțiilor financiare, dreptul de utilizare a garanțiilor financiare, recunoașterea contractelor de garanție financiară cu transfer de proprietate și a clauzelor de compensare cu exigibilitate imediată, neaplicarea anumitor dispoziții în materie de insolvabilitate și legea aplicabilă unor aspecte referitoare la garanțiile financiare.

Articolul 2. Domeniul de aplicare

(1) Prezenta lege se aplică contractelor de garanție financiară dacă acestea întrunesc cumulativ următoarele cerințe:

- a) sînt încheiate între persoanele indicate la art. 3;
- b) pot fi probate printr-un înscris, printr-o înregistrare în formă electronică sau pe orice alt suport durabil.

(2) Prezenta lege se aplică garanțiilor financiare care întrunesc cumulativ următoarele cerințe:

- a) obiectul garanțiilor financiare este constituit din mijloace bănești, instrumente financiare sau creanțe pecuniare;
- b) punerea la dispoziție a garanțiilor financiare poate fi probată printr-un înscris.

(3) Prezenta lege nu reglementează:

- a) drepturile pe care o persoană le poate avea asupra activelor puse de către aceasta la dispoziție în calitate de garanție financiară;
- b) drepturile care se dobîndesc în temeiul altor contracte decît cele de garanție financiară și care sînt dobîndite într-un alt mod decît în temeiul aplicării dispozițiilor legale privind intentarea sau continuarea procedurii de lichidare sau a măsurilor de restructurare.

(4) Din domeniul de reglementare al prezentei legi sînt excluse garanțiile financiare al căror obiect îl constituie acțiunile emise de furnizorul garanției, acțiunile deținute de

acesta la întreprinderi afiliate sau acțiunile deținute de acesta la societăți al căror scop exclusiv este deținerea de mijloace de producție care sînt esențiale pentru desfășurarea activității furnizorului garanției sau deținerea de bunuri imobiliare.

(6) Prezenta lege nu aduce atingere prevederilor Legii nr. 202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori.

(7) Prevederile Legii nr. 449-XV din 30 iulie 2001 cu privire la gaj se aplică contractelor de garanție financiară reglementate de prezenta lege în măsura în care nu contravin normelor stabilite de prezenta lege.

Articolul 3. Subiecții prezentei legi

Beneficiarul și furnizorul garanției financiare trebuie să aparțină, fiecare, uneia dintre următoarele categorii:

1) o autoritate publică (cu excepția entităților care beneficiază de garanții de stat, dacă acestea nu se încadrează la categoriile prevăzute la pct. 2)–4) din prezentul articol), inclusiv:

a) autoritățile publice din Republica Moldova care sînt responsabile sau participă la administrarea datoriei sectorului public; și

b) autoritățile publice din Republica Moldova împuternicite să dețină conturi pentru clienți;

2) Banca Națională a Moldovei, banca centrală a unui alt stat, Banca Centrală Europeană, Banca Reglementelor Internaționale, o bancă de dezvoltare multilaterală, Fondul Monetar Internațional și Banca Europeană de Investiții;

3) o entitate supusă supravegherii prudențiale, și anume:

a) o bancă, astfel cum este definită în Legea nr. 202/2017 privind activitatea băncilor;

b) o societate de investiții, astfel cum este definită în Legea nr. 171 din 11 iulie 2012 privind piața de capital;

c) o societate de plată, astfel cum este definită în Legea nr. 114 din 18 mai 2012 cu privire la serviciile de plată și moneda electronică;

d) un asigurător (reasigurător), astfel cum sînt definiți în Legea nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări;

4) o contraparte centrală, un agent de decontare sau o casă de compensare (clearing), astfel cum sînt definite în Legea nr. 183 din 22 iulie 2016 cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare,

inclusiv persoane juridice similare care activează pe piețele futures, de opțiuni și de derivative, care nu intră sub incidența prevederilor legii menționate, și persoane juridice care acționează în numele și pe contul uneia sau al mai multor persoane, care includ orice deținător de obligațiuni ori de alte titluri de creanță sau orice altă entitate dintre cele definite în prezentul articol.

Articolul 4. Noțiuni

În sensul prezentei legi, noțiunile de mai jos se definesc după cum urmează:

1) bancă de dezvoltare multilaterală - bancă de dezvoltare internațională și regională, cum ar fi: Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (International Bank for Reconstruction and Development), Corporația Financiară Internațională (International Finance Corporation), Banca Interamericană de Dezvoltare (Inter-American Development Bank), Banca Asiatică de Dezvoltare (Asian Development Bank), Banca Africană de Dezvoltare (African Development Bank), Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei (Council of Europe Development Bank), Banca Nordică de Investiții (Nordic Investment Bank), Banca Caraibiană de Dezvoltare (Caribbean Development Bank), Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (European Bank for Reconstruction and Development), Banca Europeană pentru Investiții (European Investment Bank), Fondul European de Investiții (European Investment Fund), Agenția pentru Garantarea Investițiilor Multilaterale (Multilateral Investment Guarantee Agency), Facilitatea Internațională de Finanțare în favoarea Imunizării (International Finance Facility for Immunisation), Banca Islamică pentru Dezvoltare (Islamic Development Bank);

2) cauză care determină executarea garanției financiare - neexecutare a obligației financiare garantate sau orice fapt convenit de părți ca fiind similar neexecutării, la apariția căruia, conform clauzelor contractului de garanție financiară sau prin efectul legii, beneficiarul garanției are dreptul fie să execute sau să-și însușească garanția financiară, fie să beneficieze de clauza de compensare cu exigibilitate imediată;

3) clauză de compensare cu exigibilitate imediată - clauză a contractului de garanție financiară sau contract din care face parte integrantă contractul de garanție financiară sau, în absența unei asemenea clauze, orice dispoziție legală în temeiul căreia, la apariția unei cauze care determină executarea garanției, fie prin compensare, fie prin compensare reciprocă, fie în alt mod, se realizează următoarele:

a) obligațiile părților devin imediat exigibile și sînt exprimate printr-o obligație de plată a unei sume de bani reprezentînd valoarea obligațiilor părților calculată la acel moment sau se sting și sînt înlocuite printr-o obligație de plată a unei astfel de sume; și/sau

b) sînt stabilite datoriile reciproce ale părților în temeiul acestor obligații, urmînd ca partea care datorează valoarea cea mai mare să plătească celeilalte părți suma netă egală cu diferența acestor datorii;

4) contract de garanție financiară - contract, cu sau fără transfer de proprietate, avînd ca obiect asigurarea executării obligațiilor financiare garantate, indiferent dacă sînt sau nu reglementate de un contract-cadru sau de norme și condiții generale;

5) contract de garanție financiară cu transfer de proprietate - contract, inclusiv contractul repo, în temeiul căruia furnizorul garanției transmite beneficiarului acesteia proprietatea deplină sau drepturile depline asupra garanției financiare, în scopul garantării sau al asigurării în alt mod a executării obligațiilor financiare garantate;

6) contract de garanție financiară fără transfer de proprietate - contract în temeiul căruia furnizorul garanției pune garanția financiară la dispoziția beneficiarului acesteia, păstrînd proprietatea deplină sau restrînsă ori drepturile depline asupra garanției financiare la momentul constituirii acesteia;

7) cont relevant - registru sau cont în care sînt operate înscrierile privind punerea la dispoziție a garanțiilor financiare sub formă de valori mobiliare în formă de înscriere în cont în favoarea beneficiarului în cadrul unui contract de garanție financiară. Registrul sau contul poate fi ținut de beneficiarul garanției financiare;

8) creanțe pecuniare - creanțe care decurg din contractele în temeiul cărora băncile, inclusiv băncile centrale, acordă credite;

9) drept de utilizare - drept al beneficiarului garanției de a folosi și de a dispune de garanția financiară ca și cum ar fi proprietar al acesteia, conform prevederilor contractului de garanție financiară fără transfer de proprietate;

10) garanție asupra instrumentelor financiare în formă de înscriere în cont - garanție financiară pusă la dispoziție în temeiul unui contract de garanție financiară sub formă de instrumente financiare, dreptul de proprietate asupra cărora se demonstrează printr-un înscris efectuat într-un registru sau cont ținut de către un intermediar sau de către o persoană acționînd în numele acestuia;

11) garanție echivalentă înseamnă:

a) în cazul mijloacelor bănești - plată a aceleiași sume de bani în aceeași monedă;

b) în cazul instrumentelor financiare - instrumente financiare emise de același emitent sau debitor, provenind din aceeași emisiune sau clasă, avînd aceeași valoare nominală și aceeași caracteristici, în aceeași monedă ori alte active în cazul în care contractul de garanție financiară prevede transferul altor active, ca urmare a producerii oricărui

fapt care privește sau care afectează în orice mod instrumentele financiare furnizate ca garanții financiare;

12) garanție financiară – mijloace bănești, instrumente financiare sau creanțe pecuniare puse la dispoziție în vederea asigurării executării obligațiilor financiare garantate;

13) *instrumente financiare* – acțiuni emise de societățile pe acțiuni și alte valori mobiliare echivalente cu acțiunile emise de societățile pe acțiuni, obligațiuni și alte titluri de creanță, dacă acestea sînt negociabile pe piața de capital, precum și orice alte titluri care sînt în mod normal negociate și care dau dreptul de a dobîndi asemenea acțiuni, obligațiuni sau alte valori mobiliare, prin subscriere, cumpărare ori schimb, sau care dau dreptul la plata unei sume de bani (cu excepția instrumentelor de plată), inclusiv unități (titluri) emise de organisme de plasament colectiv, instrumente ale pieței monetare și orice creanțe/drepturi asupra instrumentelor prevăzute mai sus ori cu privire la aceste instrumente;

14) întreprinderi afiliate – două sau mai multe întreprinderi din cadrul unui grup format dintr-o întreprindere-mamă, care controlează una sau mai multe filiale, și toate filialele întreprinderii-mamă, precum și întreprinderile controlate de întreprinderea-mamă;

15) măsuri de restructurare – măsuri care implică orice intervenție a autorităților publice sau judiciare, avînd drept scop conservarea ori redresarea situației financiare și care afectează drepturile preexistente ale terților, inclusiv, dar fără a se limita la acestea, măsuri de suspendare a plăților, suspendare a măsurilor de executare sau reducere a creanțelor;

16) mijloace bănești – sume de bani, în orice monedă, creditate într-un cont, sau creanțe similare, cum ar fi depozitele pieței monetare. Mijloacele bănești sub formă de numerar sînt exceptate din domeniul de aplicare al prezentei legi;

17) obligații financiare garantate – obligații care sînt garantate printr-un contract de garanție financiară și care conferă dreptul la plata unei sume de bani și/sau la transmiterea proprietății asupra unor instrumente financiare.

Obligațiile financiare garantate pot consta din sau pot include:

a) obligații prezente sau viitoare, pure și simple, sub condiție sau la termen, inclusiv obligații care decurg dintr-un contract-cadru ori alte acorduri de acest fel;

b) obligații asumate față de beneficiarul garanției financiare de către o altă persoană decît furnizorul acesteia;

c) obligații de o anumită categorie sau tip, care se nasc ocazional;

18) proceduri de lichidare – proceduri care implică valorificarea activelor și distribuirea mijloacelor bănești obținute către creditori, acționari, asociați sau membri, după caz, și care presupun orice intervenție a autorităților publice ori judiciare, indiferent dacă sînt sau nu cauzate de insolvabilitate ori sînt voluntare sau obligatorii.

Capitolul II. PUNEREA LA DISPOZIȚIE A GARANȚIEI FINANCIARE

Articolul 5. Prevederi generale privind punerea la dispoziție a garanției financiare

(1) Prevederile prezentei legi se aplică garanțiilor financiare din momentul punerii acestora la dispoziția beneficiarului garanției financiare dacă punerea la dispoziție poate fi demonstrată printr-un înscris.

(2) Punerea la dispoziție a garanției financiare presupune remiterea, transferarea, deținerea, înregistrarea sau orice altă modalitate prin care beneficiarul garanției ori persoana care acționează în numele și pe contul acestuia obține posesia sau controlul asupra garanției financiare. Garanția financiară se consideră pusă la dispoziție chiar dacă furnizorul acesteia beneficiază de dreptul de a înlocui garanția financiară, dreptul de a retrage în favoarea sa garanțiile financiare excedentare ori dreptul de a încasa veniturile aferente creanțelor pecuniare, pînă la o dispoziție contrară.

Articolul 6. Identificarea obiectului garanției financiare

(1) Înscrisul care demonstrează punerea la dispoziție a garanției financiare trebuie să permită identificarea obiectului garanției financiare.

(2) În scopul identificării obiectului garanției financiare este suficient să se poată demonstra că:

a) instrumentele financiare în formă de înscriere în cont care constituie obiectul garanției financiare sînt înregistrate în creditul contului relevant sau constituie un credit asupra acestui cont;

b) mijloacele bănești care constituie obiectul garanției financiare sînt înregistrate în creditul unui cont desemnat ori constituie un credit asupra acestui cont;

c) creanțele pecuniare sînt incluse într-o listă de creanțe, furnizată beneficiarului garanției financiare printr-un înscris, printr-o înregistrare electronică sau pe un alt suport durabil.

(3) Faptul includerii creanțelor pecuniare într-o listă de creanțe, furnizată beneficiarului garanției financiare printr-un înscris, printr-o înregistrare electronică sau pe un alt suport durabil, este opozabil debitorului creanței pecuniare și persoanelor terțe.

Articolul 7. Condiții de formă

(1) Încheierea, valabilitatea, perfectarea, caracterul executoriu sau admiterea ca probă a contractelor de garanție financiară, precum și punerea la dispoziție a garanției financiare în temeiul unui contract de garanție financiară nu sînt condiționate de îndeplinirea anumitor formalități.

(2) Fără a afecta aplicarea prevederilor art. 6 alin. (3), în cazul punerii la dispoziție a creanțelor pecuniare în calitate de garanție financiară, încheierea, valabilitatea, perfectarea, prioritatea, executarea sau admiterea ca probă a unor asemenea garanții financiare nu sînt condiționate de îndeplinirea anumitor formalități, precum înregistrarea sau notificarea debitorului creanței pecuniare puse la dispoziție în calitate de garanție financiară.

(3) În sensul prezentei legi, prin îndeplinire de formalități se înțelege perfectarea unui document într-o formă sau modalitate prestabilită, depunerea cererilor la autoritățile publice, înregistrarea într-un registru public, publicarea într-un ziar, revistă, publicație oficială sau orice altă formă de publicitate, notificarea autorităților publice, furnizarea într-o anumită formă a dovezilor privind data întocmirii unui document sau a unui instrument, cuantumul obligațiilor financiare garantate sau orice alt aspect.

(4) Actele necesare pentru transferarea sau constituirea garanțiilor financiare sub formă de instrumente financiare, altele decît instrumentele financiare în formă de înscrisuri în cont, precum andosarea în cazul biletelor la ordin sau înregistrarea în registrul emitentului în cazul instrumentelor financiare nominative, nu se consideră îndeplinire de formalități în sensul alin. (1).

(5) Solicitarea permisiunii prealabile a Băncii Naționale a Moldovei la constituirea gajului care are ca obiect cota substanțială de acțiuni ale băncilor din Republica Moldova conform art. 8 alin. (5-1) din Legea nr. 449-XV din 30 iulie 2001 cu privire la gaj nu se consideră îndeplinire de formalități în sensul alin. (1) din prezentul articol.

(6) Înregistrarea garanțiilor financiare sub formă de mijloace bănești sau dobîndirea de către beneficiarul garanției a controlului asupra conturilor bancare conform art. 25-1 alin. (1) din Legea nr. 449-XV din 30 iulie 2001 cu privire la gaj nu se consideră îndeplinire de formalități în sensul alin. (1) din prezentul articol.

(7) Prevederile alin. (1) nu aduc atingere aplicării prezentei legi din momentul punerii la dispoziție a garanției financiare numai dacă punerea la dispoziție poate fi probată printr-un înscris și dacă contractul de garanție financiară poate fi probat printr-un

înscris, printr-o înregistrare electronică sau pe un alt suport durabil.

(8) Fără a aduce atingere prevederilor Legii nr. 256 din 9 decembrie 2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, debitorul creanței pecuniare poate renunța legal, în scris sau într-o altă formă legal acceptată, la:

a) dreptul de compensare a obligațiilor sale față de creditorul creanței pecuniare sau față de persoanele cărora acest creditor a gajat sau cesionat respectiva creanță pecuniară în calitate de garanție;

b) drepturile care îi revin în temeiul normelor privind secretul bancar, a căror exercitare ar împiedica sau limita capacitatea creditorului creanței pecuniare de a furniza informații cu privire la creanța pecuniară sau la debitorul acesteia, în scopul utilizării creanței pecuniare în calitate de garanție.

Capitolul III. EXECUTAREA CONTRACTELOR DE GARANȚIE FINANCIARĂ

Articolul 8. Modalități de executare a garanției financiare

La apariția unei cauze care determină executarea garanției financiare, beneficiarul acesteia poate executa orice garanție financiară pusă la dispoziție în temeiul și condițiile contractului de garanție financiară fără transfer de proprietate în una dintre următoarele modalități:

a) în cazul mijloacelor bănești, prin compensarea acestora cu valoarea obligațiilor financiare garantate sau prin reținerea mijloacelor bănești în vederea stingerii respectivelor obligații;

b) în cazul instrumentelor financiare și al creanțelor pecuniare, prin vânzarea sau însușirea acestora și prin compensarea valorii lor cu valoarea obligațiilor financiare garantate ori prin reținerea valorii lor drept plată a acestor obligații.

Articolul 9. Însușirea garanției financiare

(1) Executarea garanției financiare prin însușire este posibilă numai dacă:

a) această modalitate de executare a garanției financiare a fost convenită de părți prin contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate; și

b) părțile au convenit, prin contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate, cu privire la modul de evaluare a instrumentelor financiare și a creanțelor pecuniare.

(2) Dacă prin clauzele contractului de garanție financiară fără transfer de proprietate nu s-a convenit altfel, executarea garanției financiare prin modalitățile prevăzute la

art. 8 nu presupune:

- a) notificarea prealabilă a intenției de executare a garanției financiare;
- b) aprobarea de către orice instanță judecătorească, autoritate publică sau orice altă persoană a condițiilor de executare a garanției financiare;
- c) necesitatea expirării unui termen suplimentar;
- d) desfășurarea executării garanției financiare prin procedura de licitație publică sau printr-o altă procedură prestabilită.

(3) Clauzele contractelor de garanție financiară produc efecte juridice și în cazul intentării sau continuării procedurii de lichidare sau aplicării măsurilor de restructurare atât față de furnizorul garanției financiare, cât și față de beneficiarul acesteia.

(4) Executarea sau evaluarea garanțiilor financiare, precum și calcularea obligațiilor financiare garantate trebuie să fie realizate într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial.

(5) Instanțele de judecată sînt competente, la cerere, să verifice dacă executarea sau evaluarea garanțiilor financiare, precum și calcularea obligațiilor financiare garantate au fost sau nu realizate într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial.

Articolul 10. Aplicarea prevederilor legislației valutare

Plățile și transferurile aferente executării garanțiilor financiare se efectuează cu respectarea prevederilor legislației valutare referitoare la moneda în care pot fi efectuate plăți și transferuri pe teritoriul Republicii Moldova.

Capitolul IV. DREPTUL DE UTILIZARE A GARANȚIEI FINANCIARE ÎN TEMEIUL CONTRACTELOR DE GARANȚIE FINANCIARĂ FĂRĂ TRANSFER DE PROPRIETATE

Articolul 11. Dispoziții generale privind exercitarea dreptului de utilizare

Dacă și în măsura în care contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate prevede astfel, beneficiarul garanției financiare are dreptul de utilizare a garanției în condițiile prevăzute de contractul respectiv, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

Articolul 12. Transferul garanției echivalente

(1) În cazul în care beneficiarul garanției financiare exercită dreptul prevăzut la art. 11, acestuia îi revine obligația de a transfera o garanție echivalentă pentru a înlocui garanția financiară inițială, cel mai târziu la data scadenței obligațiilor financiare garantate prin contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate.

(2) La data scadenței obligațiilor financiare garantate, în măsura în care clauzele contractului de garanție financiară prevăd astfel, beneficiarul garanției financiare este obligat:

a) fie să restituie garanția, în cazul în care obligația financiară garantată este îndeplinită;

b) fie să compenseze valoarea garanției echivalente cu valoarea obligațiilor financiare garantate;

c) fie să rețină garanția drept plată a acestor obligații.

(3) Garanția echivalentă transferată în îndeplinirea unei obligații financiare conform alin. (1) face obiectul aceluiași contract de garanție financiară fără transfer de proprietate ca și garanția financiară inițială și este considerată ca și când ar fi fost pusă la dispoziție la momentul la care a fost pusă la dispoziție garanția financiară inițială.

(4) Utilizarea garanției financiare de către beneficiarul acesteia conform prevederilor art. 11 și ale prezentului articol nu afectează valabilitatea sau exercitarea drepturilor beneficiarului garanției ce decurg din contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate cu privire la garanția financiară transferată de către acesta în executarea unei obligații conform alin. (1) din prezentul articol.

(5) Dacă intervine o cauză care determină executarea garanției financiare în timp ce orice obligație a beneficiarului acesteia de a transfera o garanție echivalentă în cadrul unui contract de garanție financiară fără transfer de proprietate nu a fost încă executată, obligația de transfer al garanției echivalente poate face obiectul unei clauze de compensare cu exigibilitate imediată.

(6) Prevederile art. 11 și ale prezentului articol nu se aplică creanțelor pecuniare.

Capitolul V. RECUNOAȘTEREA CONTRACTELOR DE GARANȚIE FINANCIARĂ CU TRANSFER DE PROPRIETATE ȘI A CLAUZELOR DE COMPENSARE CU EXIGIBILITATE IMEDIATĂ

Articolul 13. Recunoașterea contractelor de garanție financiară cu transfer de proprietate

Dacă intervine o cauză care determină executarea garanției financiare în timp ce orice obligație a beneficiarului acesteia de a transfera o garanție echivalentă în cadrul unui contract de garanție financiară cu transfer de proprietate nu a fost încă executată, obligația de transfer al garanției echivalente poate face obiectul unei clauze de compensare cu exigibilitate imediată.

Articolul 14. Recunoașterea clauzelor de compensare cu exigibilitate imediată

(1) Clauza de compensare cu exigibilitate imediată își produce efectele conform prevederilor sale:

- a) indiferent de începerea sau de continuarea unor măsuri de restructurare ori a unei proceduri de lichidare cu privire la furnizorul și/sau la beneficiarul garanției financiare;
- b) indiferent de orice pretinsă cesiune, măsuri de asigurare dispuse de instanța de judecată sau alte măsuri de indisponibilizare a bunurilor sau altă formă de înstrăinare a drepturilor respective sau în privința unor asemenea drepturi.

(2) Aplicarea unei clauze de compensare cu exigibilitate imediată nu poate fi supusă niciuneia dintre condițiile prevăzute la art. 9 alin. (2), dacă nu s-a stabilit altfel de către părți.

Capitolul VI. NEAPLICAREA ANUMITOR DISPOZIȚII ÎN MATERIE DE INSOLVABILITATE

Articolul 15. Neaplicarea anumitor dispoziții în materie de insolvabilitate

(1) Nu pot fi declarate nule, anulabile sau lipsite de efecte contractele de garanție financiară, precum și punerea la dispoziție a garanțiilor financiare în baza unui asemenea contract numai pe motiv că acestea au fost încheiate sau garanțiile financiare au fost puse la dispoziție în următoarele condiții:

- a) în ziua deschiderii procedurii de lichidare sau adoptării măsurilor de restructurare, dar înaintea pronunțării deciziei sau ordinului prin care au fost dispuse aceste măsuri/proceduri;
- b) în cursul unei perioade determinate, anterioară deschiderii procedurii de lichidare sau adoptării măsurilor de restructurare, perioadă stabilită în raport cu data deschiderii sau a adoptării ori în raport cu data pronunțării unei decizii sau a unui ordin ori în raport cu orice acțiune sau orice eveniment produs în timpul derulării acestor proceduri sau măsuri.

(2) În cazul în care un contract de garanție financiară a fost încheiat sau o obligație financiară garantată a luat naștere ori o garanție financiară a fost pusă la dispoziție în ziua începerii măsurii de restructurare sau procedurii de lichidare, dar după momentul începerii acesteia, contractul își va produce efectele și va fi opozabil terților dacă beneficiarul garanției financiare poate dovedi că nu a cunoscut și nici nu putea să cunoască faptul că o astfel de măsură/procedură a fost dispusă/începută.

(3) În cazul în care contractul de garanție financiară prevede obligația punerii la dispoziție a unei garanții financiare sau a unei garanții financiare suplimentare, în funcție de variația valorii garanției financiare ori a valorii obligațiilor financiare garantate, sau dreptul de a retrage garanția financiară constituită prin substituirea sau înlocuirea acesteia cu o garanție financiară de aceeași valoare, punerea la dispoziție a garanției financiare, garanției financiare suplimentare sau substituirea ori înlocuirea garanției financiare, în temeiul unei asemenea obligații/drept, nu va putea fi declarată nulă sau anulabilă numai pe motiv că:

a) punerea la dispoziție a avut loc în ziua începerii măsurilor de restructurare ori procedurii de lichidare, dar înaintea pronunțării deciziei sau ordinului prin care au început aceste măsuri/proceduri ori în cursul unei perioade determinate anterioare datei începerii măsurilor/procedurii, perioadă stabilită în raport cu data deschiderii procedurii sau a adoptării măsurilor sau în raport cu data pronunțării oricărei decizii sau ordin ori în raport cu întreprinderea oricărei acțiuni sau producerea oricărui eveniment în timpul derulării acestor proceduri sau măsuri; și/sau

b) obligațiile financiare garantate au luat naștere anterior datei punerii la dispoziție a garanției financiare, a garanției suplimentare sau substituirii ori înlocuirii garanției financiare inițiale.

Articolul 16. Prevederi generale privind aplicarea normelor în materie de insolabilitate

Fără a aduce atingere prevederilor art. 15 alin. (1)–(3), prezenta lege nu afectează normele în materie de insolabilitate referitoare la tranzacțiile încheiate în cursul perioadei determinate menționate la art. 15 alin. (1) lit. b) și alin. (3) lit. a).

Capitolul VII. NORME DE DREPT CONFLICTUALE

Articolul 17. Legea aplicabilă unor aspecte referitoare la garanțiile financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont

Garanțiile financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont sînt guvernate de legea țării în care este menținut contul relevant în ceea ce privește:

a) natura juridică și efectele patrimoniale ale garanției financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont;

b) condițiile care trebuie îndeplinite pentru încheierea în mod valabil a unui contract de garanție financiară avînd ca obiect instrumente financiare în formă de înscriere în cont și pentru punerea la dispoziție a acestor instrumente financiare în temeiul unui astfel

de contract și formalitățile necesare pentru asigurarea opozabilității față de terți a unui astfel de contract și a punerii la dispoziție a unor astfel de garanții;

c) dacă un drept de proprietate sau alt drept al unei persoane cu privire la garanția financiară constituită sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont este prioritar ori subordonat unui drept de proprietate sau altui drept concurent și dacă dobândirea s-a făcut cu bună-credință;

d) formalitățile cerute pentru executarea garanției financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont, ca urmare a apariției unei cauze care determină executarea garanției.

Articolul 18. Legea altei țări

Trimiterea la legea unei țări reprezintă trimiterea la dreptul intern al acestei țări, indiferent de orice normă care prevede că chestiunea respectivă trebuie soluționată în conformitate cu legea altei țări.

Capitolul VIII. DISPOZIȚII FINALE

Articolul 19. Compatibilitatea cu legislația comunitară

Prezenta lege transpune art. 1-9 din Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 168 din 27 iunie 2002, și este compatibilă cu aceasta.

Articolul 20. Intrarea în vigoare

(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea a 6 luni de la data publicării.

(2) Guvernul, pînă la intrarea în vigoare a prezentei legi, va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege și va adopta actele normative necesare pentru realizarea prezentei legi.

(3) Autoritățile publice indicate la art. 3 vor aduce actele lor normative în concordanță cu prezenta lege pînă la intrarea în vigoare a acesteia.

Legea este valabilă. Relevanța verificată la 03.09.2021